

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyně JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobkyně: **E. J.**
bytem X

proti
žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**
sídlem Strojnická 935/27, 170 00 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2018, č. j. PPR-25269-1/ČJ-2018-990440

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Krajského ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 7. 8. 2018, č. j. KRPS-205482-21/ČJ-2018-0100DP (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl ve zkráceném přezkumném řízení podle § 98 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zrušen příkaz na místě ze dne 16. 6. 2018, č. C 0964102, série AC/2017 (dále jen „příkaz na místě“), kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2018 (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se dopustila dne 16. 6. 2018 tím, že porušila povinnost stanovenou § 4 písm. a) a § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Za spáchání tohoto přestupku jí byla uložena pokuta ve výši 1 100 Kč.
2. Žalobkyně předně namítá nezákonnost a věcnou nesprávnost napadeného rozhodnutí způsobenou vadami řízení předcházejícího. Napadené rozhodnutí je stíženo vadou nepřezkoumatelnosti, neboť žalovaný se nevypořádal dostatečně s odvolacími námitkami

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

žalobkyně. Současně má žalobkyně za to, že vady prvostupňového rozhodnutí jsou natolik zásadní, že je měl žalovaný zjistit a napravit z moci úřední. Žalobkyně namítá, že žalovaný pochybil, když žalobkyně nedala podnět k přezkoumání příkazu na místě a současně nebylo v rámci přezkumného řízení potvrzeno, že ke zranění V. B. (dále jen „poškozená“) došlo skutečně v souvislosti s předmětnou dopravní nehodou. Žalobkyně se odvolává na obsah úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 14. 7. 2018 č. j. KRPS-205482-9/ČJ-2018-011406 a činí sporným, že pracovní neschopnost, tvrzená v úředním záznamu o podání vysvětlení, není doložena rozhodnutím o pracovní neschopnosti.

3. Dle žalobkyně budí pochybnosti postup policejního orgánu, kdy žádost o vypracování lékařské zprávy je datována dnem 9. 7. 2018, prohlášení poškozené je však datováno až dnem 14. 7. 2018 (navíc je datum přepisováno, aniž by bylo čitelné původní datum), avšak samotné podání vysvětlení poškozenou je datováno rovněž 14. 7. 2018. Současně policejní orgán již v rukou psaném úředním záznamu č. j. KRPS-186208/PŘ poznamenal, že je třeba zejména prověřit intenzitu a rozsah zranění poškozené. Žalobkyně uvádí, že formulář „Lékařská zpráva“ nebyl vyplněn a přesto si správní orgán I. stupně sám zdravotní stav poškozené posoudil, aniž by k tomu měl odbornost. Dle žalobkyně tak nebylo postupováno dle § 2 a § 3 správního řádu, neboť nebyl objektivně zjištěn zdravotní stav poškozené. V úvahu by tak eventuálně přicházelo zahájení standardního přezkumného řízení, v němž by žalobkyně měla možnost uplatnit návrhy. Rozhodnutím ve zkráceném přezkumném řízení jí tato možnost byla odňata a byla porušena zásada dobré víry. Rovněž nebylo možné postupovat ve zkráceném přezkumném řízení, neboť pro tento postup nebyly splněny předpoklady stanovené § 98 správního řádu. Údajné porušení právního předpisu v žádném případě nebylo zjevné ze spisového materiálu, protože jedinou součástí spisu v příkazním řízení na místě je příkazový blok, bylo zapotřebí vysvětlení účastníka řízení (žalobkyně) a byla porušena i zásada šetřit práva účastníka nabytá v dobré víře. Dle žalobkyně byl na místě zjištěn skutkový stav věci dostatečně a příkaz na místě byl vydán v souladu se zákonem. Žalobkyně navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a požaduje přiznání náhrady nákladů řízení.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul průběh řízení a jednotlivá skutková zjištění, k jednotlivým žalobním bodům se přímo nevyjádřil a navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

5. Ze správního spisu zjistil soud následující pro věc relevantní skutečnosti. Dne 16. 6. 2018 byla žalobkyni příkazem na místě č. C 0964102 uložena pokuta 1 100 Kč za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť žalobkyně porušila povinnost stanovenou v § 4 písm. a) a § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, když se plně nevěnovala řízení vozidla RZ X. Pokutový blok žalobkyně podepsala.
6. V úředních záznamech ze dne 24. 7. 2018 a 28. 7. 2018 je popsán průběh dopravní nehody, k níž došlo dne 16. 6. 2018 v 10:30 v obci K., na silnici II/107 před kruhovým objezdem ve směru jízdy od obce Č. do centra obce. Žalobkyně řídila motorové vozidlo tov. zn. Š. Y., přičemž se dostatečně nevěnovala řízení, neboť nastavovala navigaci a přední částí vozidla narazila do zadní části ve stejném směru stojícího vozidla tovární značky Š. R.. Vlivem nárazu bylo vozidlo Š. R. natlačeno vpřed, kdy přední částí narazilo do zadní části dalšího ve stejném směru stojícího vozidla tovární značky Š. O.. Ve vozidle Š. R. jela jako spolujezdkyně poškozená. Při dopravní nehodě vznikla hmotná škoda 65 000 Kč. Zranění

v souvislosti s dopravní nehodou na místě nikdo neuplatňoval, dechová zkouška na alkohol byla u všech tří řidičů negativní. S ohledem na okolnosti dopravní nehody nevznikla povinnost oznámit nehodu policii podle § 47 odst. 4 a 5 a policejní hlídka poučila účastníky dopravní nehody o povinnosti sepsat společný záznam o dopravní nehodě. Žalobkyně s vyřešením přestupku příkazem na místě souhlasila, pokutu 1 100 Kč na místě zaplatila a převzetí pokutového bloku svým podpisem potvrdila.

7. Ve správním spise je dále založena „Žádost o vypracování lékařské zprávy“ ze dne 9. 7. 2018 podle § 67 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o policii“). Dále se ve správním spise nachází rukou psaný dokument č. j. KRPS-186208/PŘ, sepsaný pravděpodobně dne 16. 6. 2018 bez možnosti určení, kým byl sepsán, obsahující jméno poškozené, zřejmě její e-mailovou adresu a telefon a poznámky týkající se zřejmě domluvy termínu podání vysvětlení poškozenou. Předtištěný je pouze text *„Proveďte intenzitu a rozsah zranění pí B., zajistěte podání vysvětlení její osoby, sepište ÚZ o průběhu zpracování události, zjistěte a naskenujte kopii bloku do ETR, termín do 20. 07. 2018“*.
8. Ve spisu je dále založen úřední záznam o podání vysvětlení poškozenou podle § 61 odst. 1 zákona o policii. Poškozená popisuje průběh dopravní nehody s tím, že jí během dopravní nehody luplo za krkem, ale měla za to, že vše bude v pořádku. Den po nehodě se zdravotní stav poškozené začal zhoršovat, začali bolesti hlavy a poruchy hybnosti otáčení na stranu. V pondělí 18. 6. 2018 započala poškozená sérii lékařských vyšetření ve Všeobecné fakultní nemocnici s tím, že v pracovní neschopnosti je od 22. 6. 2018. Správní spis dále obsahuje lékařský nález ze dne 16. 6. 2018, ambulantní zprávu – nález ze dne 19. 6. 2018, nález ze dne 20. 6. 2018 a lékařskou zprávu ze dne 21. 6. 2018.
9. Ve spisu je dále založeno postoupení podnětu k přezkumnému řízení správnímu orgánu I. stupně ze dne 27. 7. 2018, č. j. KRPS-205482-15/ČJ-2018-011406, ve kterém je uvedeno, že poškozená uplatnila dne 14. 7. 2018 zranění, které si vyžádalo dobu léčení a omezení na běžném způsobu života přesahující 1 měsíc. Policejní orgán – územní odbor Praha Venkov – Jih dopravního inspektorátu Krajského ředitelství policie Středočeského kraje proto navrhl zrušit příkaz na místě v příkazním řízení s tím, že ve věci budou zahájeny úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
10. Dne 7. 8. 2018 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, kterým ve zkráceném přezkumném řízení zrušil příkaz na místě, jímž byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a věc vrátil policejnímu orgánu k dalšímu opatření. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání.
11. Dne 21. 9. 2018 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný souhlasil se závěry správního orgánu I. stupně, že příkaz na místě byl vydán v rozporu s ustanovením § 3 správního řádu, neboť policejní orgán na místě dostatečně nezvážil možnost vzniku zranění osob, které se může po takové události projevit i s určitým časovým odstupem. K jednotlivým odvolacím námitkám se žalovaný vyjádřil následovně. Vznik zranění poškozené a jeho rozsah je potvrzen ošetřujícím lékařem Všeobecné fakultní nemocnice a správní orgán I. stupně vycházel z lékařských zpráv a nálezů. Dle žalovaného je těmito zprávami a nálezy potvrzeno, že zranění vznikla během předmětné dopravní

nehody, přičemž příkaz na místě z těchto skutečností nevycházel. Ani delší časový odstup necelého jednoho měsíce od nehody nesnižuje věrohodnost informací obsažených v úředním záznamu o podání vysvětlení poškozené. Dle žalovaného byla onoho dne, kdy se stala dopravní nehoda zjištěna toliko formální, nikoli materiální pravda a nebyl tedy zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný dodal, že každá dopravní nehoda s sebou nese riziko vzniku újmu a tudíž i policista, který rozhodne v příkazním řízení na místě, nese riziko, že tento způsob vyřešení jednání bude posléze shledán nezákonným. Žalovaný je přesvědčen o tom, že zjištěnou nezákonnost bylo možno v přezkumném řízení, které je právě pro tyto případy v právním řádu zakomponováno, řešit. Žalovaný se vyjádřil rovněž k tomu, že práva nabytá žalobkyní v dobré víře nepřeváží nad újmou, která vznikla jinému účastníkovi a veřejnému zájmu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

12. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
13. K projednání věci soud nařídil jednání, neboť o to požádala žalobkyně. Při jednání konaném dne 31. 7. 2020, k němuž se žalobkyně bez omluvy nedostavila, setrval žalovaný na svém procesním stanovisku. Při jednání žalovaný založil do soudního spisu kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti poškozené č. C 5345943, když bylo jím i soudem konstatováno, že se ve správním spisu tento dokument nenachází. Byť při jednání zástupce žalovaného uvedl, že soud má k dispozici i elektronický obraz správního spisu, v němž se rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti nachází, soud ověřil, že mu nosič s elektronickým spisem předložen nebyl.

Posouzení žalobních bodů

14. Podle § 3 správního řádu platí, že *[n]evyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.“*
15. Podle § 94 odst. 1 správního řádu platí, že *„[v] přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případech, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Přezkumné řízení lze zahájit, i pokud je rozhodnutí předběžně vykonatelné podle § 74 a dosud nenabylo právní moci; pokud bylo po zahájení takového přezkumného řízení podáno odvolání, postupuje se podle ustanovení hlavy VIII této části. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli.“*
16. Podle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky je přestupkem *„společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.“*
17. Podle § 100 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, *„[v]ydou-li najevo skutečnosti, které odůvodňují posouzení skutku, o kterém již bylo pravomocně rozhodnuto jako o přestupku, jako trestného činu, zruší příslušný správní orgán rozhodnutí o přestupku*

v přezkumném řízení. (...)“

18. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobkyně namítla ve vztahu k nedostatečnému vypořádání odvolacích námitek žalovaným. Jelikož žalobkyně konkrétně neuvedla, které odvolací námitky a v jakém směru považuje za nedostatečně vypořádané, omezil se soud rovněž na obecné přezkoumání vypořádání odvolacích námitek v tom směru, zda z rozhodnutí je zřejmé, proč žalovaný nepovažoval uplatněné námitky žalobkyně za důvodné či z jakých důvodů je považoval za liché, mylné nebo vyvrácené. Soud si ověřil, že žalovaný, byť stručným způsobem, všechny odvolací námitky vznesené žalobkyní vypořádal. V tomto ohledu je napadené rozhodnutí přezkoumatelné a z jeho odůvodnění je patrné, z jakých důvodů žalovaný odvolacím námitkám nepřisvědčil.
19. Soud však považuje za potřebné korigovat úvahu žalovaného v tom směru, že v rámci doplnění podkladů policejním orgánem neprobíhalo a nemohlo probíhat dokazování, a tedy ani dokazování o tom, zda zranění poškozené vzniklo v souvislosti s dopravní nehodou. Závěr žalovaného o této skutečnosti je tak předčasný, neboť bude předmětem až zjišťování v rámci úkonů trestního řízení. Tento nedostatek odůvodnění však nezakládá nesrozumitelnost postupu žalovaného, neboť v rámci přezkumného řízení se neposuzuje otázka, zda jednáním žalobkyně byl či nebyl spáchán trestný čin, ale toliko naplnění předpokladů pro přezkoumání příkazu na místě ve smyslu § 94 a násl. správního řádu modifikovaných § 100 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. Toto ustanovení ani jeden ze správních orgánů necitoval, byť dle jeho znění oba správní orgány zjevně postupovaly. Ani tento nedostatek výslovného zmínění předmětného ustanovení vadu řízení nezpůsobuje, neboť nemohl mít za následek nezákonné rozhodnutí. Soud proto nepovažuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť odvolací námitky žalobkyně žalovaný v dostačujícím rozsahu a napadené rozhodnutí netrpí ani jinými vadami, které by soudy bránily přezkoumat jej v rozsahu žalobních bodů (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 – 84).
20. Žalobkyně byla uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se dopustila porušením povinnosti stanovené v § 4 písm. a) a § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, neboť se plně nevěnovala řízení vozidla registrační značky X. Vzhledem k tomu, že k přestupkovému jednání došlo dne 16. 6. 2018, tedy za účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky, byla žalobkyni uložena pokuta příkazem na místě podle § 91 zákona o odpovědnosti za přestupky. Podle § 100 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky je třeba, aby byly kumulativně splněny tři podmínky: (1) o skutku bylo pravomocně rozhodnuto jako o přestupku, (2) dodatečně vyjdou najevo nové skutečnosti, (3) tyto skutečnosti odůvodňují posouzení skutku jako trestného činu. V takovém případě zruší příslušný správní orgán rozhodnutí o přestupku v přezkumném řízení.
21. První podmínka je splněna existencí příkazu na místě a tato otázka není mezi stranami sporná. Z hlediska druhé podmínky je ze správního spisu též patrné, že se dne 14. 7. 2018 dostavila k policejnímu orgánu poškozená, která uplatnila zranění v souvislosti s dopravní nehodou. Zranění popsala, přičemž jeho rozsah a délka trvání jsou doloženy rovněž ve správním spise založenými lékařskými zprávami a nálezy. Dodatečně tak vyšly najevo skutečnosti, které odůvodňují posouzení skutku, o kterém bylo rozhodnuto jako o přestupku, jako trestného činu, neboť poškozená dodatečně vyhledala lékařské ošetření pro zdravotní komplikace, které dle poškozené mohly být vyvolány dopravní nehodou. I

druhou podmínku má soud za splněnou. Obecně sice platí, že se v přezkumném řízení přezkoumávají pravomocná rozhodnutí, přičemž je přezkumné řízení zaměřeno na posouzení souladu napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího procesního postupu s právními předpisy, tedy na právní stránku věci, což v podstatě odlišuje přezkumné řízení od obnovy řízení, která se principiálně vztahuje k nápravě skutkových pochybení. Nicméně zákon o odpovědnosti za přestupky obsahuje speciální právní úpravu přezkumného řízení, která umožňuje na základě nově zjištěných skutečností, tedy i skutkových zjištění, rozhodnutí o přestupku zrušit, a to za podmínky, kdy jsou dány důvody pro rozhodnutí o tomto skutku jako o trestném činu.

22. Tím se soud dostává i k naplnění třetí podmínky, dle níž nové skutečnosti vyšlé najevo odůvodňují posouzení skutku jako trestného činu. Tuto úvahu správní orgány obou stupňů učinily a odůvodnily. Žalobkyně v této souvislosti namítá, že v rámci přezkumného řízení nebylo potvrzeno, že ke zranění poškozené došlo v souvislosti s dopravní nehodou. K této otázce se soud již vyjádřil výše a na tomto místě toliko zopakuje, že tato okolnost jednak není rozhodná pro závěr o zrušení příkazu na místě v přezkumném řízení a jednak ani není předmětem přezkumného řízení. Z hlediska naplnění třetí podmínky postačí, že skutečnosti vyšlé najevo poskytují relevantní skutkový základ pro posouzení skutku jako trestného činu. V této souvislosti se žalobkyně nemůže dovolávat ani principu ochrany dobré víry, neboť žádného práva uložením pokuty příkazem na místě nenabyla. Příkazem na místě jí byla uložena povinnost zaplatit stanovenou pokutu. Lze souhlasit se žalobkyní, že mohla být v jistém očekávání, že zaplacením pokuty na místě je věc vyřešena a pravomocně skončena. Nelze však mít dobrou víru ohledně toho, zda osoba bude či nebude případně trestně stíhána, pokud dodatečně vyjdou najevo skutečnosti, které odůvodní jiný pohled na jednání, kterého se dopustila. K výjimečnému prolomení zásady nezměnitelnosti pravomocných rozhodnutí totiž došlo zákonem předvídaným způsobem, přičemž o případné trestněprávní odpovědnosti žalobkyně bude teprve rozhodováno orgány činnými v trestním řízení. Předmětem soudem přezkoumávaného rozhodnutí bylo toliko odstranění překážky věci dříve pravomocně rozhodnuté správním orgánem, nikoli to, zda se žalobkyně dopustila či nedopustila trestného činu. Soud uzavírá, že podmínky § 100 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky byly naplněny.
23. Důvodná není ani žalobní námitka, že žalovaný pochybil, neboť žalobkyně k přezkumnému řízení nedala podnět. Podle § 95 odst. 2 věty první správního řádu platí, že pokud *„podnět k přezkumnému řízení dal účastník, může přezkumné řízení provést správní orgán, který přezkoumávané rozhodnutí vydal, pokud plně vyhoví účastníkovi, který podnět uplatnil, a jestliže tím nemůže být způsobena újma žádnému jinému účastníkovi, ledaže s tím všichni, jichž se to týká, vyslovili souhlas.“* V nyní posuzované věci však přezkumné řízení provedl v prvním stupni správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který příkaz na místě vydal. Správním orgánem nadřízeným příslušníku Policie České republiky je příslušné krajské ředitelství policie, ve kterém je tento příslušník služebně zařazen. Přezkumné řízení se v takovém případě provádí z moci úřední, aniž by k tomu potřebný podnět účastníka řízení, které předcházelo přezkoumávanému rozhodnutí (srov. § 95 odst. 1 správního řádu).
24. Pokud jde o námitku, že správní spis neobsahuje rozhodnutí o pracovní neschopnosti poškozené, na které se žalovaný odkazuje, pak této námitce soud přisvědčuje. Správní spis, který soud od žalovaného obdržel, tento dokument skutečně neobsahuje, což v průběhu

jednání zkonstatoval i pověřený pracovník žalovaného, který při jednání kopii tohoto dokumentu do soudního spisu dodatečně založil. Z jeho obsahu dokumentu soud zjistil, že poškozená byla v pracovní neschopnosti od 22. 6. 2018 tak, jak je uvedeno v úředním záznamu o podání vysvětlení ze dne 14. 7. 2018. I lékařskými zprávami a nálezy však byla dostatečně prokázána vážnost zdravotních potíží poškozené, což pro tuto fázi řízení postačuje. Nadto, i podle judikatury Nejvyššího soudu pro závěr o tom, zda porucha na zdraví trvala po určitou dobu, je rozhodující její objektivní povaha a nikoli skutečnost, zda a po jakou dobu trvala pracovní neschopnost (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 5. 2018, č. j. 7 Tdo 12/2018). Soud znovu opakuje, že v přezkumném řízení nebylo rozhodováno o tom, z jaké příčiny porucha na zdraví poškozené vznikla, jak vážná byla a po jak dlouhou dobu trvala. To je předmětem až následných úkonů orgánů činných v trestním řízení. Žalobní námitka je tak sice formálně důvodná, ale bez jakýchkoli dopadů na přezkoumatelnost a zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobkyně si nadto tento dokument mohla kdykoli od žalovaného výslovně vyžádat, neboť je zjevné, že jím disponoval od okamžiku, kdy byl do správního spisu vložen.

25. Soud neshledává nic pochybného ani na chronologii sledu událostí zachycených ve správním spise. Je sice pravdou, že rukou psaný úřední záznam č. j. KRPS-186208/PŘ budí svým stylem a obsahem jisté rozpaky. Jeho smysl, účel a obsah však není pro souzenou věc podstatný. Rozhodné v posuzované věci jsou úřední záznam ze dne 14. 7. 2018 o podání vysvětlení poškozenou a lékařské zprávy a nálezy založené ve správním spise. I kdyby si totiž policejní orgán sám z vlastní iniciativy vyžádal přezkoumání zdravotního stavu, byl by jeho postup plně v souladu s § 69 odst. 1 věty první zákona o policii, který stanoví, že *[p]olicista před zahájením úkonů trestního řízení z vlastní iniciativy nebo na základě podnětu jiné osoby anebo orgánu za účelem získání poznatků o trestné činnosti vyhledává, odhaluje, a je-li to třeba, i dokumentuje skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin.* Ani tento žalobní bod není důvodný.
26. Rovněž není důvodný žalobní bod, v němž žalobkyně tvrdí, že nebyl vyplněn formulář „Lékařská zpráva“ a tedy že správní orgány posuzovaly zdravotní stav poškozené pouze subjektivně. Toto tvrzení žalobkyně nemá oporu ve správním spisu. Ošetřující lékařka nebyla povinna vyplnit formulář policejního orgánu ani zpracovat lékařskou zprávu ve formátu předmětného formuláře. Taková povinnost z žádného právního předpisu nevyplývá. Podstatné je, že správní orgány obou stupňů vycházely z lékařských zpráv a nálezů založených ve spisu a tvrzení žalobkyně, že snad samy posuzovaly zdravotní stav poškozené, se nezakládá na objektivní realitě. Policejní orgán nemusí plně porozumět každému odbornému medicínskému výrazu uvedenému v lékařských zprávách a nálezech a není to ani z hlediska provedení přezkumného řízení třeba. Z lékařských zpráv a nálezů se podává, jakými zdravotními potížemi poškozená trpěla, že tyto zdravotní potíže lze vztáhnout k předmětné dopravní nehodě a že po předběžném posouzení dosahují intenzity a délky trvání pro závěr, že by mohla být naplněna skutková podstata některého trestného činu.
27. Taktéž není důvodný žalobní bod, že ve věci nebyly splněny podmínky pro vedení zkráceného přezkumného řízení stanovené § 98 správního řádu. V uvedené věci je třeba rozlišovat jednotlivé fáze úkonů, které probíhaly. Policejní orgán, jehož policista vydal příkaz na místě, prováděl v souladu se zákonem o policii úkony směřující k tomu, zda skutečnosti vyšlé najevo odvodňují či neodůvodňují posouzení skutku, o němž bylo příkazem na místě pravomocně rozhodnuto, jako trestného činu. Tento policejní orgán

však přezkumné řízení neprováděl a ani k tomu nebyl funkčně příslušný. Provádění těchto úkonů nelze považovat za dokazování ve smyslu zákona o odpovědnosti za přestupky, o němž by policejní orgán byl povinen žalobkyni vyrozumívát. Ostatně to ani nebylo možné, neboť žádné řízení dosud neprobíhalo. To bylo v souladu s § 98 věty třetí správního řádu zahájeno až doručením prvostupňového rozhodnutí žalobkyni. Posouzení splnění podmínek § 98 správního řádu je tak třeba nahlížet pohledem správního orgánu I. stupně, kterému byla věc postoupena jako příslušnému správnímu orgánu. Soud tak nesdílí názor žalobkyně, že jediným podkladem v tomto případě mohl být pouze příkaz na místě. Takový postup by totiž nekorespondoval se smyslem a účelem § 100 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, který na rozdíl od obecné úpravy přezkumného řízení vychází z premisy změny nikoli jen právního náhledu na věc, ale též skutkového základu. Okolnost, že vyšly najevo nové skutečnosti je tak přímo podmínkou pro postup podle tohoto zákonného ustanovení. Správní orgán I. stupně tak nijak nezkrátil obhajovací práva žalobkyně, pokud ve věci rozhodl ve zkráceném přezkumném řízení.

28. V této souvislosti odkazuje soud na skutkově velmi obdobné případy, o kterých rozhodl zdejší soud rozsudkem ze dne 19. 12. 2019, č. j. 44 A 25/2019 – 22 či Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 1. 8. 2019, č. j. 18 A 23/2018 – 29. Vzhledem ke speciální právní úpravě obsažené v zákoně o odpovědnosti za přestupky je třeba konstatovat, že přezkum příkazu na místě je možný nejen s ohledem na soulad procesu vydání příkazu na místě s právními předpisy, ale též s ohledem na nové skutečnosti, které sice spočívají v nových skutkových zjištěních, avšak mají vliv na posouzení skutku jako trestného činu. Rozhodnutí, kterým by byl pachatel uznán vinným ze spáchání přestupku, ačkoli by dané jednání pojmově naplňovalo znaky trestného činu, je třeba považovat v důsledku subsidiarity přestupků ve vztahu k trestným činům za nezákonné. Žalovaný ani správní orgán I. stupně nepochybili, když v přezkumném řízení zrušili na základě nových skutkových zjištění příkaz na místě, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť nová skutková zjištění odůvodňovala posouzení skutku jako trestného činu. Nedošlo k tomu však proto, že by policista na místě nedostatečně zjistil skutkový stav věci v době vydání příkazu, ale proto, že až dodatečně vyšly najevo skutečnosti, v době rozhodování příkazem na místě neznámé, které měly za následek změnu v právní kvalifikaci jednání žalobkyně. Žaloba tak ve svém souhrnu není důvodná.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

29. Vzhledem k tomu, že žaloba je nedůvodná a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
30. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. července 2020

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
soudkyně

